Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

XXII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 22. Juli 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXII.

Wydany i rozesłany dnia 22. Lipca 1858.

88.

Kaiserliche Verordnung vom 20. Juni 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXIV. Stück, Nr. 88, ausgegeben am 23. Juni 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch-venetianischen Königreiches und der Militärgränze,

wodurch die Gerichtsbarkeit über mehrere Uebertretungen des allgemeinen Strafgesetzes den politischen Behörden zugewiesen, und das hierüber von diesen Behörden zu beobachtende Strafverfahren geregelt wird.

Zur Vereinfachung und Beschleunigung des Verfahrens rücksichtlich derjenigen, bisher dem gerichtlichen Verfahren zugewiesenen Uebertretungen, welche mit dem Wirkungskreise der öffentlichen Aufsichtsbehörden im nächsten Zusammenhange stehen, finde Ich über Vernehmung Meiner Minister, und nach Anhörung Meines Reichsrathes für alle Kronländer, mit Ausnahme des lombardisch - venetianischen Königreiches und der Militärgränze, folgende Vorschrift zu erlassen:

§. 1.

Vom 1. September 1858 angefangen wird die Untersuchung und Bestrafung der nachbenannten Uebertretungen dem politischen Wirkungskreise zugewiesen, und daher in der Regel (§. 2) in erster Instanz der politischen Bezirksbehörde des Ortes, wo die Uebertretung begangen worden ist, und an Orten, wo die politische Geschäftsführung den Communal - Magistraten zugewiesen ist, diesen; in zweiter Instanz der politischen Landesbehörde (Statthalterei, Landesregierung, Statthalterei-Abtheilung), und in dritter Instanz dem Ministerium des Innern übertragen.

1. Absichtliche Verschweigung der Mitglieder einer erlaubten Gesellschaft von Seite des Vorstehers derselben (§. 299).

2. Vorschubleistung in Beziehung auf die, der Competenz der politischen Behörden zugewiesenen Uebertretungen (§. 307).

3. Verletzung von Patenten und Verordnungen (§. 315).

4. Beschädigung der öffentlichen Beleuchtungsanstalten (§. 317).

5. Beschädigung von Brücken, Schleußen, Dämmen ꝛc., so wie der im §. 85 lit. c des Strafgesetzes erwähnten Gegenstände, und Verletzung in Beziehung auf den Staatstelegraphen (§. 318).

6. Beschädigung aufgestellter Warnungszeichen (§. 319).

7. Nebst den, bereits durch die Verordnung vom 2. April 1858, Nr. 51 des Reichs-Gesetz-Blattes *), der politischen Geschäftsführung zugewiesenen Uebertretungen der Meldungsvorschriften (§. 320, lit. a—d) auch noch die übrigen im §. 320, lit. e, f und g bezeichneten Uebertretungen.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XII. Stück, Nr. 51, Seite 199.

88.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 20. Czerwca 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXIV, Nr. 88, wydana dnia 23. Czerwca 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Królestwo Lombardzko-Weneckie i Pogranicze Wojskowe,

mocą którego sądownictwo względem niektórych przestępstw powszechnéj ustawy karnéj władzom politycznym przydzielonem i postępowanie karne, w téj mierze przez te władze zachowaném być mające, uregulowaném zostaje.

Dla uproszczenia i przyspieszenia postępowania co się tyczy przestępstw, dotąd sądowemu postępowaniu przekazanych, w najbliższym związku będących z zakresem publicznych władz nadzorczych, po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, wydaję dla wszystkich Krajów koronnych, z wyjątkiem Królestwa Lombardzko-Weneckiego tudzież Pogranicza, przepis następujący:

§. 1.

Począwszy od dnia 1. Września 1858 r. przekazaném zostaje śledztwo i ukaranie poniższych przestępstw zakresowi politycznemu, a przeto z reguły (§. 2) przeniesioném w piérwszéj instancyi na polityczną władzę powiatową miejsca, gdzie przestępstwo popełnioném zostało, zaś w miejscach, gdzie polityczna czynność magistratom komunalnym przekazaną jest, na te; w drugiéj instancyi na polityczną władzę krajową (Namiestnictwo, Rząd krajowy, Wydział namiestniczy), a w trzeciéj instancyi na Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

1. Umyślne zatajenie członków towarzystwa pozwolonego ze strony przełożonego (§. 299).

2. Danie pomocy pod względem przestępstw, przekazanych kompetencyi władz politycznych (§. 307).

3. Znieważenie patentów i rozporządzeń (§. 315).

4. Uszkodzenie zakładów publicznego oświetlenia (§. 317).

5. Uszkodzenie mostów, śluz, grobli i t. p. jako też przedmiotów w §. 85 lit. *c)* wspomnionych, tudzież uszkodzenia co do telegrafów rządowych (§. 318).

6. Uszkodzenie wystawionych znaków ostrzegających (§. 319).

7. Oprócz przestępstw przepisów meldunkowych (§. 320, lit. *a—d)* już rozporządzeniem z dnia 2. Kwietnia 1858 r., Nr. 51 Dziennika Praw Państwa*) politycznéj czynności przekazanych, także jeszcze dalsze przestępstwa wskazane w §. 320, lit. *e*, *f* i *g*.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt XII, Nr. 51, Stron. 199.

8. Aufnahme von Gesellen ohne Wanderbuch (Kundschaft) von Seite der Gewerbsleute (§. 321).

9. Rückkehr eines Verwiesenen, oder eines aus sämmtlichen Kronländern, aus Einem Kronlande oder Orte Abgeschafften (§§. 323 und 324).

10. Unbefugtes Halten eines Preß- oder Stoßwerkes, oder einer Winkelpresse,— unbefugte Verfertigung solcher Werke,— unbefugte Verfertigung oder Gebrauch von Punzen, Stämpeln oder Modellen zu Nachbildungen von Münzen, und unbefugte Verfertigung ämtlicher Siegel (§§. 326—330).

11. Anmaßung des Characters eines öffentlichen Beamten oder Dieners ohne betrügerische Absicht, und unbefugtes Tragen von Ordenszeichen oder anderen Ehrendecorationen (§§. 333 und 334).

12. Die Uebertretung des Verbotes, an gefährlichen Stellen zu baden, auf dem Eise zu schleifen, oder die Eisdecken zu betreten (§. 338).

13. Unbefugte Ausübung der Arzenei- oder Wundarzeneikunst als Gewerbe (§§. 343 und 344).

14. Verkauf verbotener Arzeneimittel (§§. 345—348).

15. Falsche oder schlechte Bereitung und Verwechslung der Arzeneien in den Apotheken (§§. 349—353).

16. Unberechtigter Verkauf innerer oder äußerlicher Heilmittel (§§. 354 und 355).

17. Nichtanzeige verdächtiger Todesfälle oder Krankheiten von Seite des ärztlichen Personales (§. 359).

18. Unbefugter Handel mit Gift, Unvorsichtigkeit bei dem Giftverkaufe, Verabfolgung von Gift ohne die vorgeschriebene Bewilligung unterlassene Führung des Vormerkbuches über den Giftverkauf, Nachlässigkeit bei Aufbewahrung und Absonderung des Giftes, vorschriftswidrige Verwahrung oder Versendung desselben, und Verkauf unbekannter Materialwaaren (§§. 361—368, 370 und 371).

19. Verfertigung und Ausbesserung verdächtiger Waffen, unterlassene Verwahrung geladener Gewehre, und unvorsichtige Abdrückung eines Gewehres (§§. 372—374).

20. Unrichtige Anzeige der Zeit des Todes bei der Todtenbeschtigung (§. 375).

21. Verheimlichung einer ansteckenden Krankheit von Seite einer Amme (§. 379).

22. Unterlassung der Aufstellung der vorgeschriebenen Warnungszeichen bei einem Baue, oder der Anzeige des zu besorgenden Einsturzes eines Gebäudes (§§. 380, 381 und 382).

23. Fahrlässigkeit der Baumeister, denen ein Gerüst oder ein Bau einstürzt (§. 383).

24. Zu frühes Beziehen neugebauter Häuser und Gewölbe (§. 386).

8. Przyjęcie czeladnika bez książki wędrownéj (kunszaftu) ze strony rzemieślnika (§. 321).

9. Powrót wygnanego, albo wydalonego ze wszystkich Krajów koronnych, z jednego Kraju koronnego lub z miejsca (§§. 323 i 324).

10. Nieprawne utrzymywanie stępy lub tłoczarni albo drukarni pokątnéj,— nieprawne robienie przedmiotów takowych,— nieprawne robienie lub użycie punców, stępli lub modelów do naśladowania monet, i nieprawne robienie stępli urzędowych (§§. 326—330).

11. Przywłaszczenie sobie charakteru urzędnika publicznego lub sługi bez podstępnego zamiaru, tudzież nieprawne noszenie orderów lub innych dekoracyj honorowych (§§. 333 i 334).

12. Przestępstwo zakazu kąpania się w miejscach niebezpiecznych, niebezpiecznego ślizgania się po lodzie, lub odważenia się na lód (§. 338).

13. Nieprawne wykonywanie sztuki lekarskiéj lub chirurgicznéj sposobem zarobkowym (§§. 343 i 344).

14. Przedaż lekarstw zakazanych (§§. 345—348).

15. Fałszywe lub złe przyrządzenie tudzież przemiana lekarstw w aptékach (§§. 349—353).

16. Nieprawna przedaż lekarstw wewnętrznych lub zewnętrznych (§§ 354 i 355).

17. Niedoniesienie o podejrzanych przypadkach śmierci lub chorobach ze strony personalu lekarskiego (§. 359).

18. Nieprawny handel trucizną, nieostrożność przy sprzedaży trucizny, wydanie trucizny bez przepisanego pozwolenia, zaniedbanie prowadzenia książki notatkowéj względem przedaży trucizny, niedbalstwo w zachowaniu i odłączeniu trucizny, przeciwne przepisom przechowanie lub przesyłanie téjże tudzież przedaż materyjałów nieznanych (§§. 361—368, 370 i 371).

19. Robienie i poprawianie broni podejrzanéj, zaniedbanie schowania strzelb nabitych, i nieostrożny wystrzał z strzelby (§§. 372—374).

20. Nieprawdziwe podanie czasu śmierci przy oględzie zmarłego (§ 375).

21. Zatajenie choroby zaraźliwéj ze strony mamki (§. 379).

22. Zaniedbanie wystawienia przepisanych znaków ostrzegających podczas budowy, lub zaniedbanie doniesienia o zagrażającém zawaleniu się budynku (§§. 380, 381 i 382).

23. Niedbalstwo budowniczych, którym wali się rusztowanie lub budowa (§. 383).

24. Zawczesne wprowadzanie się do świéżo wybudowanych domów lub sklepów (§. 386).

25. Unterlassene Anzeige eines mit der Wuth behafteten Thieres, unbefugtes Halten schädlicher Thiere, Vernachlässigung der Verwahrung eines mit Erlaubniß gehaltenen wilden Thieres oder bösartiger Hausthiere, Anhetzen oder Reizen der Thiere (§§. 387—392).

26. Uebertretungen der Sanitätsvorschriften (§§. 394—397).

27. Verunreinigung der Brunnen, Cisternen u. s. f. (§. 398).

28. Verkauf des Fleisches von nicht nach Vorschrift beschautem Viehe (§. 399)

29. Uebertretung der gegen Viehseuchen gegebenen Vorschriften (§§. 400—402).

30. Verfälschung von Getränken auf eine der Gesundheit schädliche Art (§§. 403—405).

31. Fälschung des Zinngeschirres (§. 406).

32. Gesundheitsschädliche Zubereitung oder Aufbewahrung zum Genusse bestimmter Waaren (§§. 407 und 408).

33. Selbstverstümmlung, um sich dem Militärstande zu entziehen (§§. 409 und 410).

34. Vorsätzliche und bei Raufhändeln vorkommende körperliche Beschädigungen (§§. 411 und 412).

35. Die Mißhandlungen der Dienstboten oder Lehrjungen durch die Gesindehalter und Lehrherren (§. 421).

36. Verstellung der Straßen zur Nachtzeit durch Wagen, Fässer u. dgl. oder unterlassene Aufstellung der vorgeschriebenen Warnungszeichen bei denselben (§§. 422—425).

37. Das Herabwerfen leicht Schaden bringender Gegenstände aus Fenstern und die Unterlassung der Befestigung der dahin gestellten oder gehängten Gegenstände (§. 426).

38. Schnelles und unbehutsames Reiten oder Fahren, und Stehenlassen bespannter Wagen oder Pferde im Freien, ohne Aufsicht (§§. 427—430).

39. Der körperlichen Sicherheit gefährliche Handlungen und Unterlassungen überhaupt (§§. 431—433).

40. Alle Uebertretungen der, zur Abwendung der Feuersgefahr bestehenden Vorschriften (§§. 434—459).

41. Diebstähle, Veruntreuungen und Betrügereien, in soweit diese Handlungen nach Vorschrift der §§. 460—466 des Strafgesetzes nur als Uebertretungen und nicht als Verbrechen erscheinen.

42. Uebertretung der boshaften Beschädigung fremden Eigenthumes (§. 468).

43. Unterlassung der vorgeschriebenen Vorsichten bei Verfertigung, Aufbewahrung oder Hintangabe von Hauptschlüsseln, Dietrichen u. dgl. von Seite der Schlosser und anderer Gewerbsleute (§§. 469 und 470).

44. Ankauf verdächtiger Waaren, Unterlassung der bei Anboten verschiedener Waaren zum Kaufe vorgeschriebenen Vorsichten (§§. 471—477).

45. Uebervortheilungen durch Uebertretung der Satzungen und Taxordnungen (§. 478).

25. Zaniedbanie doniesienia o wściekłém zwiérzęciu, niepozwolone trzymanie szkodliwych zwiérząt, zaniedbanie strzeżenia dzikiego za pozwoleniem trzymanego zwiérzęcia lub zwiérząt domowych złośliwych, podszczuwanie albo draźnienie zwiérząt (§§. 387—392).

26. Przestępstwa przepisów sanitarnych (§§. 394—397).

27. Zanieczyszczenie studzien, stoków i t. p. (§. 398).

28. Przedaż mięsa z bydła nieobejrzanego jak przepisano (§. 399).

29. Przestąpienie przepisów przeciw zarazie bydła wydanych (§§. 400—402.

30. Fałszowanie trunków w sposób, zdrowiu szkodliwy (§§. 403—405).

31. Fałszowanie naczynia cynowego (§. 406).

32. Szkodliwe zdrowiu przyrządzanie lub przechowanie towarów pożywalnych (§§. 407 i 408).

33. Samowolne kalectwo, by się usunąć od stanu wojskowego (§§. 409 i 410).

34. Rozmyślne i przy bijatykach zachodzące uszkodzenia cielesne (§§. 411 i 412).

35. Srogie obchodzenie się służbodawców lub majstrów ze służącymi lub chłopcami (§. 421).

36. Zastawianie dróg wozami, beczkami i t. p. w porę nocną lub zaniedbanie wystawienia przy nich przepisanych znaków ostrzegających (§§. 422—425).

37. Zrzucanie z okien przedmiotów, łatwo szkodę wyrządzić mogących, niemniéj zaniedbanie przymocowania przedmiotów tamże postawionych lub wywieszonych (§. 426).

38. Prędkie i nieostrożne jeżdżenie zaprzęgiem lub wiérzchem, i pozostawienie na wolnem wozów zaprzężonych lub koni bez dozoru (§§. 427—430).

39. Czyny lub opuszczenia przeciwko bezpieczeństwu ciała w ogólności (§§. 431—433).

40. Wszelkie przestępstwa przepisów istniejących dla odwrócenia niebezpieczeństwa ognia (§§. 434—459).

41. Kradzieże, przeniewierzenia i oszustwa, o ile czyny takowe wedle przepisu §§. 460—466 ustawy karnéj tylko przestępstwami są a nie zbrodniami.

42. Przestępstwo złośliwego uszkodzenia cudzéj własności (§. 468).

43. Zaniedbanie przepisanych ostrożności przy wyrabianiu, schowaniu lub wydawaniu kluczów jeneralnych, wytrychów i t. p. ze strony ślusarzy i innych rzemieślników (§§. 469 i 470).

44. Zakup towarów podejrzanych, i zaniedbanie przepisów co do kupna różnych towarów ofiarowanych (§§. 471—477).

45. Pokrzywdzenia z powodu przestępstw przeciw ustawom i regulaminom taksalnym (§. 478).

46. Oeffentliche Beschimpfungen oder Mißhandlungen (§. 496).

47. Vorwürfe über eine ausgestandene oder erlassene Strafe (§. 497).

48. Aufdeckung der Geheimnisse der Kranken, von Seite der Heilärzte, Wundärzte, Apotheker u. dgl. (§§. 498 und 499).

49. Gewerbsmäßiger Betrieb der Unzucht (§§. 509—511).

50. Uebertretung der Kuppelei (§§. 512—514).

51. Unterschleif zur Unzucht von Seite der Gast- und Schankwirthe oder ihrer Dienstleute (§. 515).

52. Gröbliche und ein öffentliches Aergerniß verursachende Verletzungen der Sittlichkeit oder Schamhaftigkeit (§. 516).

53. Alle Uebertretungen, welche durch das Betteln, sowie durch Verwendung oder Herleihung der Kinder zum Betteln, von Seite der Eltern begangen werden (§§. 517—521).

54. Verbotene Spiele (§. 522).

55. Eingealterte Trunkenheit (§. 524).

56. Die im §. 525 des Strafgesetzes erwähnten Uebertretungen gegen die öffentliche Sittlichkeit, endlich

57. alle Uebertretungen der in den bestehenden besonderen Vorschriften enthaltenen Verbote, in Beziehung auf die Erzeugung, den Verkehr, den Besitz, Gebrauch und das Tragen von Waffen, in soweit dieselben nicht als Vergehen erklärt sind.

§. 2.

An Orten, wo landesfürstliche Polizeibehörden bestehen, kommt diesen die Untersuchung und Bestrafung der im §. 1, unter den Zahlen 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 19, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 und 57 angeführten Uebertretungen, dann der Vorschubleistung (Zahl 2) in Beziehung auf diese Uebertretungen, im Umfange des Polizeirayons zu.

In diesen Fällen steht die Gerichtsbarkeit in zweiter Instanz der politischen Landesbehörde, und in dritter Instanz dem Ministerium des Innern und der obersten Polizeibehörde zu, welche hierüber in einer, aus einem Sectionschef und wenigstens zwei Räthen des Ministeriums des Innern und gleich vielen Räthen der obersten Polizeibehörde zusammengesetzten Commission zu entscheiden hat.

§. 3.

Trifft jedoch die Beschuldigung einer der im §. 1 bezeichneten Uebertretung eine Person, welche zugleich eines Verbrechens, Vergehens oder einer, der Competenz der Gerichte vorbehaltenen Uebertretung beschuldigt erscheint, — oder zeigt sich erst bei einer mündlichen Verhandlung, daß die strafbare Handlung, worüber die Verhandlung von dem Gerichte angeordnet wurde, nur eine, durch die gegenwärtige Verordnung den politischen Behörden zugewiesene Uebertretung begründe, so hat das Gericht dessenungeachtet das weitere Verfahren zu pflegen und das Erkenntniß zu schöpfen.

46. Publiczne obelgi lub pokrzywdzenia czynne (§. 496).

47. Zarzuty odbytéj lub darowanéj kary (§. 497).

48. Wydanie tajemnicy chorych, ze strony lekarzy, chirurgów, aptékarzy i t. p. (§§. 498 i 499).

49. Nierządnictwo, jako sposób zarobkowania (§§. 509—511).

50. Przestępstwo stręczenia do nierządu (§§. 512—514).

51. Ułatwienie nierządu ze strony oberżystów i szynkarzy lub ich służących (§. 515).

52. Grube i publiczne zgorszenie, sprawiające naruszenia obyczajności lub wstydliwości (§. 516).

53. Wszelkie przestępstwa, popełnione przez żebractwo, jako téż ze strony rodziców przez użycie lub pożyczanie dzieci do żebractwa (§§. 517—521).

54. Gry zakazane (§. 522).

55. Nałogowe opilstwo (§. 524).

56. Wspomnione w §. 525 ustawy karnéj przestępstwa przeciw publicznéj obyczajności, nakoniec

57. Wszelkie przestępstwa zakazów, zawartych w istniejących przepisach szczegółowych pod względem wyrobu, obrotu, posiadania, użycia i noszenia broni, o ile takowe nie są za zbrodnie uznane.

§. 2.

W miejscach, gdzie Cesarskie władze policyjne się znajdują, przekazaném sobie mają władze te śledztwo i ukaranie przestępstw, wspomnionych w §. 1, pod liczbami 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 19, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56 i 57, tudzież dania pomocy (liczba 2) względem przestępstw tychże, w zakresie obrębu policyjnego.

W przypadkach tych przysłuża sądownictwo w drugiéj instancyi, politycznéj władzy krajowéj, w trzeciéj instancyi Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i najwyższéj Władzy policyjnéj, która to instancyja rozstrzygać będzie w komisyi złożonéj z jednego szefa sekcyjnego i przynajmniéj dwóch radców Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i tyluż radców najwyższéj Władzy policyjnéj.

§. 3.

Jeżeli jednak o które z przestępstw, wskazanych w §. 1, obwinioną będzie osoba, która zarazem obwinioną jest o zbrodnię, wykroczenie lub przestępstwo, kompetencyi sądów zastrzeżone, albo jeżeli dopiéro z ustnéj rozprawy wykaże się, iż czyn karygodny, względem którego rozprawa przez sąd zarządzoną była, tylko przestępstwo stanowi, przekazane na mocy niniejszego rozporządzenia władzom politycznym, natedy już sąd pomimo to prowadzić będzie dalsze postępowanie i wydać ma orzeczenie.

Zweifelt die politische oder Polizeibehörde, ob eine derselben angezeigte strafbare Handlung nicht als ein Verbrechen, Vergehen oder als eine dem gerichtlichen Verfahren vorbehaltene Uebertretung zu behandeln sei, so hat sich dieselbe in den beiden ersten Fällen mit dem betreffenden Gerichtshofe, in dem letzteren aber mit dem Bezirksgerichte in das Einvernehmen zu setzen, und auf deren Verlangen die Verhandlung dahin abzutreten.

§. 4.

Das Verfahren über diese Uebertretungen ist nach der Verordnung vom 5. März 1858, Nr. 34 des Reichs-Gesetz-Blattes *), zu pflegen.

Insoweit aber durch dieselbe und durch die gegenwärtige Vorschrift keine abweichenden Bestimmungen angeordnet werden, sind bei dem Verfahren über die im §. 1 genannten Uebertretungen auch von den politischen und Polizeibehörden die Vorschriften des XX. Hauptstückes der Strafproceß-Ordnung vom 29. Juli 1853 in Anwendung zu bringen.

Bei der rechtlichen Beurtheilung und Bestimmung der Strafen haben dieselben das allgemeine Strafgesetz vom 27. Mai 1852 zu beobachten.

§. 5.

Die Berufung kann von dem Beschuldigten, dem Privatankläger, oder den übrigen nach den Absätzen c) und d) des §. 300 der Strafproceß-Ordnung hierzu berechtigten Personen mit aufschiebender Wirkung gegen das Erkenntniß I. Instanz an die politische Landesstelle und gegen die Entscheidung der letzteren, wenn dadurch das Erkenntniß der I. Instanz abgeändert wurde, von demjenigen, zu dessen Nachtheil die Abänderung erfolgte, an die oberste Behörde (§. 2) ergriffen werden.

Die Berufung muß längstens binnen 24 Stunden nach der mündlichen Verkündigung des Erkenntnisses, im Falle einer schriftlichen Zustellung aber, oder wenn es sich um Beschwerden gegen Erkenntnisse der Landesstelle handelt, binnen 24 Stunden nach der Zustellung bei der I. Instanz mündlich oder schriftlich angemeldet und längstens innerhalb weiterer drei Tage ebendaselbst überreicht oder mündlich zu Protokoll gegeben werden.

Ueber diese Berufungen ist bei der II. Instanz in einem Collegium, bestehend aus einem Vorsitzenden und wenigstens zwei, und in III. Instanz von wenigstens vier Räthen, mit Zuziehung eines Protokollführers, zu entscheiden.

Das, durch die §§. 305 und 311 der Strafproces-Ordnung dem Oberlandesgerichte und beziehungsweise dem obersten Gerichtshofe eingeräumte Befugniß zur außerordentlichen Milderung der Strafe, kommt gleichmäßig auch den, nach §. 2 der gegenwärtigen Verordnung zur Entscheidung in II. und III. Instanz berufenen politischen Behörden zu.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, VIII. Stück, Nr. 34, Seite 139.

Jeżeli władza polityczna lub policyjna wątpliwość ma, czy doniesiony jéj czyn karygodny nie powinien być uważany jako zbrodnia, wykroczenie lub jako przestępstwo, zastrzeżone sądowemu postępowaniu, wówczas w piérwszych obu przypadkach zasięgnąć powinna porozumienia z dotyczącym trybunałem, w ostatnim zaś z sądem powiatowym, na żądanie których rozprawę im odstąpić ma.

§. 4.

Postępowanie co do przestępstw rzeczonych odbytém być ma wedle Rozporządzenia z dnia 5. Marca 1858 r., Nr. 34 Dziennika Praw Państwa*).

O ile jednak przez to rozporządzenie równie jak przez niniejszy przepis nie zarządzono postanowień zbaczających, przy postępowaniu co do przestępstw, w §. 1 wyszczególnionych, także władze polityczne i policyjne trzymać się będą przepisów rozdziału XXgo ustawy karnéj z dnia 29. Lipca 1853 r.

Przy prawném ocenieniu i ustanowieniu kar przestrzegać będą powszechnéj ustawy karnéj z dnia 27. Maja 1852 r.

§. 5.

Powołanie założoném być może przez obwinionego, oskarżyciela prywatnego, lub inne wedle ustępów *c)* i *d)* §. 300 procedury karnéj, do tego upoważnione osoby z skutkiem odraczającym od wyroku I instancyi do politycznéj władzy krajowéj, a od rozstrzygnienia téjże, jeżeli przez to zmienionym został wyrok I instancyi, przez tego, przeciw któremu zmiana nastąpiła do najwyższéj władzy (§. 2).

Rekurs zgłoszonym być musi ustnie lub na piśmie do I instancyi najdaléj w ciągu godzin 24 po ustném ogłoszeniu wyroku, w razie piśmiennego doręczenia zaś, lub téż jeżeli idzie o zażalenia przeciw wyrokom Rządu krajowego, w ciągu godzin 24 po doręczeniu, a najdaléj w ciągu dalszych trzech dni tamże podanym lub ustnie do protokółu danym być ma.

W przedmiocie takich powołań rozstrzygać należy w II. instancyi w kollegium, składającém się z jednego prezydującego i przynajmniéj dwóch, a w III. instancyi przynajmniéj cztérech radców, z przybraniem protokolisty.

Upoważnienie przyznane w §§. 305 i 311 procedury karnéj wyższemu sądowi krajowemu, a względnie Najwyższemu Trybunałowi, co się tyczy nadzwyczajnego złagodzenia kary, przysłuża podobnie także i władzom politycznym, wedle §. 2 niniejszego rozporządzenia do rozstrzygania w II i III instancyi powołanym.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy, Zeszyt VIII, Nr. 34, stron. 139.

§. 6.

Die Erkenntnisse, welche von den politischen oder Polizeibehörden über die ihnen durch die gegenwärtige Verordnung zugewiesenen Uebertretungen gefällt werden, haben sowohl in straf- und civilrechtlicher, als jeder anderen Beziehung die nämlichen Wirkungen und Folgen, welche die über solche Uebertretungen von den Gerichten gefällten Urtheile nach sich ziehen.

§. 7.

Die durch die gegenwärtige Verordnung den politischen und Polizeibehörden eingeräumte Competenz ist auch auf die früher begangenen Uebertretungen, jedoch nur dann anzuwenden, wenn sie bei Beginn der Wirksamkeit dieser Verordnung den Gerichtsbehörden noch nicht angezeigt waren. Das Verfahren über bereits angezeigte Fälle ist von den Gerichtsbehörden zu pflegen, oder, soferne es bereits begonnen sein sollte, zu beendigen.

§. 8.

Durch die gegenwärtige Verordnung werden für diejenigen Kronländer, für welche sie in Wirksamkeit tritt, alle bisher bestandenen Vorschriften, welche sich auf die Gegenstände derselben beziehen, und insbesondere die Verordnungen vom 11. Mai 1854 Nr. 120 *),— 29. August 1855 **), Nr. 150 und 17. Juni 1857 Nr. 118 des Reichs-Gesetz-Blattes ***), außer Wirksamkeit gesetzt.

§. 9.

Meine Minister des Innern und der Justiz und der Chef Meiner obersten Polizeibehörde sind mit der Vollziehung dieser Verordnung beauftragt.

Laxenburg, den 20. Juni 1858.

Franz Joseph m. p.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.
Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L.

Auf Allerhöchste Anordnung:
B. Ransonnet m. p.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XXX. Stück, Nr. 127, Seite 376.

**) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, XXXIII. Stück, Nr. 163, Seite 367.

***) Ebendaselbst, Jahrgang 1857, Erste Abtheilung, XXVI. Stück, Nr. 118, Seite 338

§. 6.

Wyroki, wydane przez władze polityczne lub policyjne w przedmiocie przestępstw, na mocy niniejszego rozporządzenia im przekazanych, pociągają za sobą tak w karno- jak cywilno-prawnym, jako też wszelkim innym względzie te same skutki i następstwa, jakie mają wyroki, przez sądy wydane na przestępstwa takowe.

§. 7.

Kompetencyja, przyznana niniejszém rozporządzeniem władzom politycznym i policyjnym, zastósowana być ma także do przestępstw dawniéj popełnionych, atoli w tenczas tylko, jeżeli nie były jeszcze doniesione władzom sądowym aż do chwili rozpoczęcia działalności niniejszego rozporządzenia. Postępowanie względem przypadków już oznajmionych, władze sądowe prowadzić będą winny, lub téż, gdyby już było rozpoczęte, takowe dokończyć.

§. 8.

W skutek niniejszego rozporządzenia tracą moc swą w tych Krajach koronnych, dla których wydaném jest, wszelkie dotychczasowe przepisy, odnoszące się do przedmiotów onegoż, a mianowicie rozporządzenia z dnia 11. Maja 1854, Nr. 120*) — 29. Sierpnia 1855, Nr. 150**) i 17. Czerwca 1857, Nr. 118 Dziennika Praw Państwa***).

§. 9.

Moi Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, tudzież Szef Mojéj najwyższéj Władzy policyjnéj, poruczone sobie mają przeprowadzenie niniejszego rozporządzenia.

Laxenburg, dnia 20. Czerwca 1858.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.
Baron **Kempen** m. p. F. M. P.

Z Najwyższego Rozkazu:
B. Ransonnet m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1854, Oddział piérwszy, Część XXX, Nr. 127, Stron. 376.

**) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział piérwszy, Zeszyt XXXIII, Nr. 163, Stron. 367.

***) Tamże, Rok 1857, Oddział piérwszy, Zeszyt XXVI, Nr. 118, Stron. 338.

§ 6.

[illegible]

§ 7.

[illegible]

§ 8.

[illegible]

§ 9.

[illegible]

Laxenburg, dnia 20. Czerwca 1859.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Rechberg** m. p. [illegible] **Bach** m. p. [illegible] m. p.
[illegible] m. p. [illegible]

Z Najwyższego Rozkazu:
[illegible] m. p.

[illegible]